

ningen, er saa svær, at den næppe vil lokke nogen Forretningsmand, og at den vil overstige velgjørende Etskabers Evne, naar de ikke faa særlig Støtte dertil. Men netop naar dette er Tilfældet, er der Grund for det Offentlige til at tage sig af Sagen. Vi se ikke, at det ved Folkethingets Forslag er udelukket, at Omreguleringen af de overbebyggede Kvarterer forenes med Opbygningen af gode Arbejderboliger; men vi kunde have ønsket, at disse to Ting vare satte i udtrykkelig Forbindelse med hinanden.

Da vi imidlertid ikke kunne miskjende, at Ombygninger af den nævnte Slags ikke kunne paabegyndes saa hurtigt som Nybygninger, og det er et af Formaalene for Lovforslaget at skaffe Arbejde saa snart som muligt, saa skjønnede vi vel, at det kunde forsvares, i alt Fald inden for suævrere Grændser end de foreslaaede, at gaa ind paa Tanken om at støtte Opførelsen af nye Arbejderboliger paa Byggegrunde, som alt nu ere ledige, naar disse kunde gjøre bedre Gyldest med Hensyn til Sundheden end Flertallet af dem, der opføres af Enkeltmand.

Efter hvad vi her have udviklet, kan det skjønnes, at vi ikke have fundet saa store Skrøbeligheder ved det fra Folkethinget oversendte Forslag som de Udvalgsmedlemmer, med hvem vi ere komne overens om det forandrede Forslag, der nu forelægges Landstinget.

Vi betragte det som Fortrin ved det nye Forslag,

at det henlægger de tre Millioner Kroner til Ombygningerne og kun en Million Kroner til Nybygningerne;

at det stærkt fremhæver, at man ved Ombygningerne skal søge at ramme Arbejderbefolkningens Tarv ved at indrette smaa Beboelses-Beiligheder og ved at skaffe Rum til Foranstaltninger, der paa anden Maade kunne komme den mindre velhavende Befolkning til Gode; foruden saadanne, som

ere nævnte i Forslaget, mene vi at kunne henlede Opmærksomheden paa: Buggestuer, Børneashyler, Kogeskoler, Systuer, — Kontoirer for „gratis Ketskhjælp til Ubemidlede“, Konfultations-Stuer for Læger, der ville yde Trængende Hjælp uden Betaling, det af „Dansk Kvindesamfund“ indrettede „Oplysningskontoir for Kvinder“, Sale, hvor der kan holdes oplysende Foredrag, som det nu sker hver Søndag paa forskellige Steder i Staden, — maaske ogsaa tarvelige Bedesale; til alt dette vil det være svært at skaffe gode Rum i de tætteste Stædele uden en Ombygning som den foreslaaede;

at der er givet Rum for, at ogsaa Foreninger kunne opnaa de billige Laan og den Expropriation, som er fornøden for at foretage Ombygninger i den omhandlede Retning, for saa vidt disse Foreningers Planer kunne finde Kommunalbestyrelsens Billigelse.

Vi kunde have ønsket, at den Tanke, der i Flertallets foranstaaende Betænkning er fremsat om Udvidelsen af Skattefriheden for Huse med Smaaleiligheder og om Billigaarene for at nyde godt af denne Skattefrihed, var kommen frem som en Paragraf i Loven. Naar vi ikke have fastholdt dette, da hænger det sammen med, at Lovforslaget ogsaa er kommen til at omfatte Kjøbstæderne. Ved denne Udvidelse have vi i iøvrigt ogsaa haft Betænkneligheder, fordi Tilbudet om et billigt Laan mister sin Værdi, naar det spredes for vidt, og fordi ingen anden By har den særegne Betydning for hele Landet som Kjøbenhavn.

Den Form, som Lovforslaget har faaet, staar endelig efter vort Skjøn ogsaa i den Henseende tilbage for det, der er kommet fra Folkethinget, at det tilstgittede Diemed stilles vel meget hen i det Uvisse. Vi kunde have ønsket, at det havde indeholdt en mere